

Sygn. akt I C 954/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Szczyrba

Protokolant: Agnieszka Zabagło

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 5.11.2013 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa: **A. A.**

przeciwko: **(...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powódki A. A. kwotę 3.400 zł (trzy tysiące czterysta złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 03.08.2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.758,21 zł (tysiąc siedemset pięćdziesiąt osiem 21/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 954/12

UZASADNIENIE

Powódka A. A. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. kwoty 3.400 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.08.2012 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 08.09.2010 r. w Z. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym doznała obrażeń ciała. Wskazała, że pojazd sprawcy był ubezpieczony u pozwanego w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił jej zadośćuczynienie w kwocie 3.600 zł, pomimo że wносиła o zapłatę 7.000 zł. Zdaniem powódki wypłacone zadośćuczynienie nie rekompensuje doznanej przez nią krzywdy.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 19 - 24) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Podniósł, że wypłacone dotychczas zadośćuczynienie jest kwotą adekwatną do do rozmiaru doznanej przez powódkę krzywdy, poniesionych przez nią cierpień fizycznych i psychicznych, przebiegu procesu leczenia i rokowań na przyszłość. Zarzucił, iż dalej idące roszczenia powódki nie zostały uwzględnione z uwagi na brak dokumentacji medycznej, potwierdzającej dalsze leczenie, mające związek z wypadkiem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08.09.2010 r. w Z., powódka A. A., kierując pojazdem marki O. (...) nr rej. (...) przy manewrze skrętu w lewo została uderzona w przód samochodu z lewej strony przez pojazd marki F. (...) nr rej. (...), kierowany przez A. C.. Powódka jechała wówczas z rocznym synem. W wyniku uderzenia poczuła ból w kręgosłupie i została

odwieziona na pogotowie, gdzie wykonano jej badania RTG i TK kręgosłupa, stwierdzając skrzywienie kręgosłupa lędźwiowego i szyjnego. Założono jej kołnierz ortopedyczny, otrzymała zastrzyki przeciwbólowe i zwolnienie lekarskie. Odczuwała ból w kręgosłupie, a oprócz tego ujawniły się bóle na odcinku lędźwiowym. Po wypadku miała problemy z długotrwałym staniem i siedzeniem, odczuwała drętwienie w prawej nodze. Na zwolnieniu lekarskim przebywała w okresie od 8.09.2010 r. do 20.12.2010 r., przy czym przez okres sześciu tygodni nosiła stale kołnierz ortopedyczny. W tym czasie nie była w stanie wykonywać w domu jakichkolwiek prac, nie była w stanie opiekować się dwójką dzieci w wieku 1 roku i 5 lat, gdyż nie mogła ich wziąć na ręce. W pracach domowych i opiece nad dziećmi pomagał jej mąż i rodzice. Przez miesiąc w listopadzie 2010 r. uczęszczała na rehabilitację. Obecnie odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego, ból lędźwiowy przy zmianach pogody towarzyszy jej przez cały czas. Ma bóle, a czasami zawroty głowy. Powódka pracuje jako funkcjonariusz Policji w sekcji kryminalnej i w ramach obowiązków służbowych jeździ samochodem. Z uwagi na to, że w 2010 r. długo przebywała na zwolnieniu lekarskim, nie otrzymała żadnych nagród i nie mogła otrzymać awansu, gdyż nieobecność w pracy rzutowała na ocenę jej dyspozycyjności. Kiedy pojawia się jakaś nietypowa sytuacja drogowa, to boi się, że za chwilę wydarzy się wypadek. Boi się jeździć z dziećmi i nie wozi syna do szkoły. (przesłuchanie powódki k.38, 39, akta szkody nr PK/28789/2010)

W wyniku wypadku powódka doznała urazu kręgosłupa szyjnego z mechanizmu zgięciowo - skrętnego, następstwem czego był bólowy zespół kręgosłupa szyjnego. Wartość procentowa tego uszczerbku na zdrowiu wynosi 5 % wg pkt 94 a) tabeli z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Rokowania powódki, co do stanu zdrowia na przyszłość są dobre, a skutki wypadku nie rzutują obecnie na jej aktywność życiową oraz ogólną sprawność organizmu. (opinia biegłego z zakresu (...) wraz z opinią uzupełniającą k. 51, 52, k.70 oraz opinia biegłej z zakresu neurologii M. D. k. 94 - 97)

Samochód sprawcy wypadku w dacie zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. V. (...) w W., który w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ksh przeniósł cały majątek spółki na rzecz pozwanego. (okoliczność bezsporna, odpis z KRS pozwanego k. 26 - 32) W dniu 25 października 2010 r. lekarz orzecznik ubezpieczyciela stwierdził 1 % uszczerbku na zdrowiu i powódce wypłacono zadośćuczynienie w wysokości 3.600 zł. W dniu 5 lipca 2012 r. powódka wniosła do ubezpieczyciela o wypłatę zadośćuczynienia w kwocie 7.000 zł, proponując zawarcie ugody poprzez dopłatę 3.400 zł. Pismem z dnia 1.08.2012 r. pozwany poinformował powódkę o nieuwzględnieniu dalszego żądania. (akta szkody nr PK/28789/2010)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: opinii biegłego sądowego z dziedziny (...) i biegłej sądowej z zakresu neurologii M. D., akt szkody pozwanego nr (...) oraz przesłuchania powódki. Sąd uznał zeznania powódki oraz opinie biegłych sądowych za wiarygodne i spójne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako uzasadnione, należało uwzględnić w całości.

Na podstawie art. 34 ust 1 i 36 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r.124.1152 ze zmianami) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną szkodę, której następstwem jest między innymi uszkodzenie ciała, czy rozstrój zdrowia, zaś odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. W związku z tym odpowiedzialność pozwanego wynika z art. 822 § 4 k.c., zgodnie z którym uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Podstawę roszczenia powódki stanowi art. 445 § 1 k.c., według którego w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie stanowi formę rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej,

określonej przez ustawodawcę jako krzywda, która przejawia się w ujemnych doznaniach, cierpieniach fizycznych i psychicznych wywołanych uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia. W związku z tym jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz powinna przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, gdyż tylko wtedy możliwa będzie realizacja założonego celu zadośćuczynienia. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.09.2001 r. III CKN 427/00)

Powódka w wyniku wypadku przez okres trzech i pół miesiąca przebywała na zwolnieniu lekarskim, a przez sześć tygodni nosiła kołnierz ortopedyczny. Wypadek niekorzystnie wpłynął na jej pracę zawodową oraz wprowadził ograniczenia w życiu rodzinnym. Stopień uszczerbku na zdrowiu powódki wyniósł 5 %, a nie jak ustalił pozwany w toku postępowania likwidacyjnego - 1 %. Tym samym Sąd uznał, iż kwota 3.600 zł wypłacona powódce na etapie postępowania likwidacyjnego tytułem zadośćuczynienia nie wyczerpuje roszczeń powódki i jest nieadekwatna do stopnia doznanej przez nią krzywdy. Wysokość tego zadośćuczynienia należy porównać chociażby do kwoty przeciętnego wynagrodzenia, które według danych GUS za I kwartał 2013 r. wyniosło 3.740,05 zł. (MP z 2013 r. poz. 392). Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd uznał iż wysokość zadośćuczynienia odpowiadająca dwukrotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia jest miarodajna dla stopnia krzywdy doznanej przez powódkę, a zatem żądanie dopłaty kwoty 3.400 zł należało uznać za w pełni uzasadnione.

O odsetkach orzeczono stosownie do treści art. 481 kc, zgodnie z żądaniem pozwu. Stosownie do treści art. 817 § 1 kc i z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, jeżeli nie umówiono się inaczej, zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie dni trzydziestu, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powódka swoje roszczenie zgłosiła pozwanemu w dniu 14.09.2010 r., ale odsetki policzyła od dnia odmowy przez pozwanego wypłaty dalszego zadośćuczynienia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc, albowiem powódka wygrała proces. Na koszty poniesione przez powódkę składa się: opłata sądowa od pozwu 170 zł, koszty zastępstwa procesowego 600 zł oraz 988,21 zł tytułem wynagrodzenia biegłych. (k. 53, 84, 99), czyli łącznie 1.758,21 zł.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec, jak w wyroku.